

عنوان مقاله:

شناسایی شاخصه های موثر بر طراحی مرکز محله با رویکرد ارتقاء کیفیت محیط در بافت مسکونی از جنبه کارکردی در محله عامری اهواز

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی فناوری های نوین در مهندسی معماری و شهرسازی ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

حمیده قاسمی زاده - دکترای تخصصی معماری موسسه آموزش عالی جهاد دانشگاهی خوزستان، اهواز، ایران.

سودابه مرادی مهری - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری موسسه آموزش عالی جهاد دانشگاهی خوزستان، اهواز، ایران.

سارا غیبی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری موسسه آموزش عالی جهاد دانشگاهی خوزستان، اهواز، ایران.

سهیلا نوروزی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری موسسه آموزش عالی جهاد دانشگاهی خوزستان، اهواز، ایران.

خلاصه مقاله:

براساس دیدگاه برخی نظریه پردازان، در شهرسازی و شهرنشینی دوران جدید، با گسترش وسیع ابعاد کالبدی شهر، مقیاس های انسانی تا حدود زیادی اعتبار خود را از دست داده اند و تغییرات شگرف ساختار فضایی محله های شهری سبب بروز مشکلاتی همچون عدم تعلق به محل زندگی و فردگرایی شده است. در گذشته هر محله با ارایه خدمات روزمره مورد نیاز خود و ایجاد نمادهای محله ای و ویژگی های خاص، موجب می شد ساکنان آن نوعی تعلق مکانی و هویت مکانی داشته باشند. از خصوصیات مرکز محله ایجاد زمینه های تعامل بین ساکنان و مشارکت در سطح محله جهت ارتقا تعاملات اجتماعی و همبستگی گروهی است. هدف اصلی این پژوهش شناسایی معیارهای کیفیت محیطی مرکز محله جهت ارتقا تعاملات اجتماعی و کیفیت محیط مسکونی است. پایداری محله از جنبه های مختلف کالبدی، کارکردی، محیطی، اجتماعی و ... قابل بررسی است. یکی از جنبه های پایداری (که در این مقاله مورد بررسی قرار گرفته است) تعادل و توازن بین کارکردها و عملکردهای مختلف در مرکز محله است. ضمن شناسایی معیارها و شاخص های دستیابی به پایداری محله (از جنبه کارکردی) از طریق تحلیل محتوای منابع موجود، وضعیت محلات دارای بافت فرسوده در شهر اهواز بخصوص محله عامری در منطقه ۷ شهری در ارتباط با این شاخص ها مورد بررسی قرار گرفته و راهکارهای مورد نیاز برای ارتقای وضعیت محلات جهت دستیابی به ارتقا کیفیت محیط در بافت مسکونی و پایداری کارکردی معرفی می شود. با استفاده از مطالعات کتابخانه ای و بررسی مفاهیم و نظریات مرتبط با متغیرهای تحقیق در زمینه تعاملات اجتماعی و تجزیه و تحلیل آن ها در سطح محله عامری ها در منطقه ۷ شهر اهواز، به شناسایی معیارهایی جهت ارتباط مطلوب تر و بالاتر بین انسان و طبیعت، انسان و انسان و ایجاد تجربه مشترک بین ساکنین محله پرداخته می شود.

کلمات کلیدی:

سرزندگی، عامری، محله، مرکز، کارکردی، جنبه، اهواز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1237743>

